

EL TEMPS. — A Catalunya: Al Pallars s'observa molta nebulositat, i per la resta del país, el cel està serè i els vents són fluïxos. En les darreres 24 hores es registraren ruixats tempestuosos per les comarques del país amb precipitacions màximes d'11 litres per metre quadrat a Tremp i Ribes. Temperatures extremes: Màxima, 34 graus a Manresa. Mínima, 7 graus a l'Envalira.

EL FRONT, DIA PER DIA

Bayo consolida les posicions de Mallorca

L'aviació desfà una columna feixista a Extremadura

S'intensifica la pressió de les nostres forces sobre Andalusia

Continua l'avanç als fronts d'Aragó

MONARQUIA FEIXISTA!

En la desesperació de la desfeta, els generals sublevats s'han tret definitivament la careta. A totes les places ocupades per ells—Marroc, Sevilla, Burgos, Saragossa, Pamplona, etc.—oneja la bandera de la monarquia espanyola. A l'hora de la traïció, perjurs i covards, cridaven encara "visca la República!" per fer seguir els soldats a la traïció i desorientar les masses populars i l'opinió internacional. Adhuc en declaracions a la Premsa i davant els Consells de Guerra, Gode i Franco, Fanjul i Queipo han dit i repetit que ells no es sublevaven contra el règim sinó contra el Govern, contra el Front Popular i contra el comunisme.

Ja no podran repetir la felloia! Sobre les runes de les ciutats ocupades per les forces feixistes oneja la bandera groga i vermella, amb l'escut reial, de la monarquia espanyola. Tot el món sap definitivament qui són i què volen i on van. Si a algú—a nosaltres, no—li quedava una ombra de dubte, heus-la ací esvaïda. Els generals espanyols traïdors aspiren a una monarquia feixista per a Espanya. Sobre els munts tràgics dels cadàvers dels homes lliures de les ciutats ocupades, oneja la ignominiosa bandera dels Borbons. Va ésser arriada el 14 d'Abril de tots els pals de la República, i ara torna a onejar en les zones sublevades pel feixisme. És la mateixa bandera d'Annul i de Mont-Arriut, en nom de la qual s'enrolava la joventut espanyola cap a la mort africana. És la mateixa bandera de Cavite i de Cuba, de la "Unión Patriótica" i dels

Sindicats Lliures. Alfons XIII la portava al trau de l'americana per les taules de joc de Deauville i presidia el despatx on s'ordenava assassinar Layret. Decorava l'arcova hospitalària de la reina Isabel, constituïa el membre dels Decrets prohibint la llengua catalana a les escoles de Catalunya, servia de cinta al jipi de Lerroux i d'emblema al tabac del contrabandista March...

Tenim dret a esperar que aquella bandera no tacià més el cel espanyol. Ha calgut, per a això, la traïció dels generals sublevats, el crim espantós d'encendre a la República la guerra civil més cruenta que registra la història, la infàmia d'aixecar-se contra un Estat al qual s'havia jurat servir i de la paga del qual es vivia i es vestia uniforme! Quina tràgica i al·ligant significació la d'aquestes banderes monàrquiques hissades pels generals traïdors!

Si algun dubte quedava, està esborrat. El disseny dels sublevats és la monarquia feixista. El poble va veure-ho clar el 18 de juliol i va llançar-se al carrer, al costat de les forces lleials, amb les armes a la mà. Lluita i lluitarà fins que no quedi una gota de sang d'home lliure, de ciutadà digne, de proletari conscient, per a aixafar l'allau feixista. I és tot el poble, tot el poble, el que davant d'aquestes banderes de traïció, de deshonra i de misèria, crida amb tota la força de la seva vida:

No passarán!

Front de batalla, front econòmic, front internacional

Hem de fer desaparèixer d'un cop la sensació d'engúnia que podria arribar a asfixiar-nos

La nostra terra és l'eix de la política europea

Ahir, a les deu de la nit, el President del Consell de la Generalitat senyor Joan Casanoves, pronuncia, davant els micròfons de la ràdio, el discurs—del màxim interès, dens d'orientacions i de normes—que reprodueix íntegrament a continuació:

«D'encà que vaig prendre possessió de la Presidència del Govern per obeir un imperatiu de la meua consciència, no m'havia tornat a adreçar al poble de Catalunya. I, realment, no crec que en les presents circumstàncies els governants hagin de pecar de verbosos, però consideraria un pecat més greu el de callar coses que crec útils perquè les opinions s'orientin, les passions s'endeguin i els esforços s'agermanin d'una manera fecunda.

millor. La creació de les indústries de guerra, feliçment iniciada, ha d'anar seguida d'una seriosa organització de les nostres Milícies fins a convertir-les en una força ben cohesionada, ben disciplinada, ben duta a mans de caps responsables, competents i avessats a comandar.

Desenganyem-nos: no hi ha sinó una manera de fer la guerra; aquells que seduïts per idealismes més o menys simpàtics, no es volen rendir a aquesta veritat, no paguen amb la vida.

Fem la guerra? Doncs fem-la, d'acord amb les seves regles rigoroses i immutables.

EL FRONT ECONOMIC

En el front econòmic, la lluita que tenim entaulada és, potser, més difícil i més complexa que la lluita militar. Avancem en el camí que varem assenyalat en la declaració de Govern; anem a bastir una economia on preponderi en absolut el treball i la tècnica. Ara bé: aquest avenç que el Govern és el primer d'apressar, no pot realitzar-se d'una manera tumultuosa, obeint pensaments contradictoris o iniciatives personals.

LA GRAVETAT DEL PROBLEMA DE LES PRIMERES MATERIES

La transformació de l'economia d'un país no és pas un joc d'infants que pugui descabellar-se sense estudi, ni sense norma. Requeses i precaucions, si no obeïxen a un pla, no són sinó actes de perturbació. El problema de les primeres matèries

FER MES I MILLOR

Podem fer més, molt més del que hem fet. Podem fer més i podem fer

(Passa a la pàgina 6)

Es constitueix la Junta de Defensa de Biscaia

La integren tots els partits polítics i organitzacions sindicals

Bilbao. — En una reunió celebrada en aquest Govern Civil a la qual han concorregut representacions del Partit Nacionalista Basc, Comunista, Unió Republicana, Esquerra Republicana i organitzacions sindicals de la U.G.T., C.N.T. i Solidaritat d'Obrers Bascos, s'acordà constituir la Junta de Defensa de Biscaia, la qual estarà integrada de la següent manera:

Presidència i Governació: El governador civil, Josep Echevarria Novo.

Defensa: Pauli Saiz, socialista.

Finances: Heliador de la Torre, nacionalista.

Sanitat: Joan Carles Basterra, d'Acció Nacionalista.

Transports: Joan Astigarribia, comunista.

Comunicacions: Alfred Espinosa, d'Unió Republicana.

Indústria: Juli Jauregui, nacionalista.

Treball: Josep Gorostiza, socialista.

Comerc i Proveïments: Ramon Maria Aldasoro, Esquerra Republicana.

Assistència social: Valle, de la C.N.T.

La Solidaritat d'Obrers Bascos i la U.G.T. tindran intervenció directa en aquesta Junta de Defensa, amb veu i vot.

El nou organisme té regulades les seves atribucions per treze bases que s'han donat a la publicitat.

La Junta de Defensa ha establert el seu domicili social a l'edifici de la Societat Bilbaína, al carrer de l'Estació.

COMIAT PER SEMPRE? El setge de Granada

Dies ha que, en agafar la ploma, sentíem l'impuls de parlar de dos estimadíssims amics desapareguts: Josep Sunyol i Garriga i Pere Ventura i Virgili. Però cada vegada la ploma s'aturava de bon començament, com si es resistís a escriure unes necrologies. «Havíem de creure en la fi tràgica dels dos amics? «Havíem de proclamar, donant-los per morts, la pèrdua de la darrera esperança—tan feble!—dels quals els havem conegut, tractat i estimat?

Tot debatent-nos en aquesta angouxa, havem pensat que, si no tenim dret a escriure una necrologia, tenim en canvi el deure de donar als amics desapareguts el nostre comiat entrançable.

Potser trigarem molt a tornar-los a veure. Potser ja no els veurem mai més. A hores d'ara—oh dubte torturador!—no sabem si, en parlar de Sunyol i de Ventura, parlem de vivents o de difunts.

Josep Sunyol i Garriga és—volem parlar en present—un fill del poble, i la seva psicologia d'home ric que és ensems un fèrvid esquerrista, només pot semblar estranya a les ànimes baixes.

Sortit d'una família de menestrels barcelonins que va crear-se una gran posició econòmica, Josep Sunyol s'ha mantingut sempre fidel a les millors tendències de la menestralia catalana. Gent de treball i d'ideal, de virtuts i d'ambicions, els Sunyol de Barcelona han donat a llur bell cognom catalaníssim una lluisor de glòria ciutadana.

Com recordem aquests dies les nostres ja llunyanes converses amb un altre Sunyol, l'Ildefons Sunyol i Casanova, oncle de l'amig que el Guadarrama ens ha pres i encara no ens ha tornat! Ildefons Sunyol, advocat il·lustre i prestigiós capdavanter polític, estava orgullós del seu origen menestral i li plaia de recordar l'antiga botiga familiar. Ell veia la riquesa, no pas com un instrument del poder de classe o del goig individual, ans bé com un mitjà de contribuir a l'obra de la cultura del poble i l'ascens de la pàtria.

Aquesta concepció social de la riquesa, exposada per Ildefons Sunyol i Casanova, l'ha practicada Josep Sunyol i Garriga. De molt jove va unir a les seves falleres esportives un intens sentit de patriotisme català i de liberalisme humà. El lema que a ell li plau tant, "Esport i ciutadania"—reproducció del títol d'un article nostre a la "Revista de Catalunya"—expressa bé la seva àmplia acció popular i generosa.

En l'aventura de caient tràgic que ens estrena el cor, Sunyol—tot ho fa creure—anava acompanyat de Pere Ventura i Virgili, home bo, amic fidelíssim, català d'ànima, temperament fantasios i verament cinematogràfic, que el destí ha volgut barrejar en una misteriosa pel·lícula viscuda.

Si Sunyol i Ventura han caigut l'un al costat de l'altre, llur grup haurà estat una patètica imatge de l'amistat fins a la mort.

Vagi, enmig de l'angoixa, el nostre comiat als dos amics desapareguts. Comiat per sempre? No ens hi avenim pas! Els diem, amb l'accent de qui vol suscitar un miracle, el mot evocador i cordial: "A reveure, amics!"

A. ROVIRA I VIRGILI

LA FABRICA DE POLVORA EN PODER DELS LLEIALS

Màlaga, 17. — S'afirma que els lleials procedents de Cartagena, entraren a Granada en una audaç operació, i ocuparen la fàbrica de pólvora. La notícia ha causat extraordinària alegria.

EL MINISTRE DE TREBALL, SENYOR LLUHI, VISITA EL PRESIDENT COMPANYYS

El ministre de Treball, senyor Lluhi, estigué ahir a la Generalitat per tal de conferenciar amb S. E. President de Catalunya.

TRES FRONTS DE GUERRA

Lluitem contra el feixisme no en un sol front, sinó en tres: el front de guerra, situat en terres d'Aragó, cada dia més a prop de Saragossa; el front econòmic, que abasta tota la nostra vida col·lectiva de cap a cap, i el front internacional, que ens posa en contacte amb les delicades circumstàncies de la vida europea.

Si mirem com del nostre, pel sol entusiasme del poble, s'ha creat una força militar nombrosa, audaç i combativa, tindrem motiu per a sentir-nos orgullosos; però, si clavem els ulls en un ideal de màxima eficàcia, haurem de reconèixer que ens resta encara un tros de camí a recórrer.

FER MES I MILLOR

Podem fer més, molt més del que hem fet. Podem fer més i podem fer

LES FORCES LLEIALS A PINA

Des de l'ocupació de Pina per les forces populars, ha renaixut la calma en aquella població, la qual fou víctima del pillatge dels feixistes

M. A. C. El Departament de Guerra

El Departament de Guerra del Comitè Central de Milícies Antifeixistes de Catalunya, s'ha traslladat a l'antic edifici de la Capitania General, Passeig de Colom. Telèfon 13.639.

L'ACCIO DECISIVA CONTRA OVIEDO

Baiona, 18. — El diari «Frente Popular» anuncia que, ja que els feixistes d'Oviedo es neguen a rendir-se, a pesar de la seva situació desesperada, avui els governamentals emprendran una acció decisiva contra els últims reductes feixistes.

Comunicat oficial del conseller de Defensa tinent coronel Sr. Sandino a S. E. el President de la Generalitat

«En el dia d'avui les forces que ahir ocuparen Belchite han incendiat els darrers focus de resistència, i ha estat destruït un tren en el qual fugien els feixistes, per l'eficàcia bombardeig dels nostres avions. A la resta del front aragonès, sense novetat.

El capità Bayo continua fent-se fort a l'illa de Mallorca, amb escasses baixes.»

!! Tot per al front! Tot per al front!

LA PREMSA

Les dues victòries

Diu La Veu de Catalunya:
«La victòria militar ha donat acompanyada de la victòria civil. El nou Exèrcit de la República, que és també l'Exèrcit de Catalunya, ha de tenir per complement l'Exèrcit dels qui amb les eines i amb la ploma hem de donar substància a la nova societat. Però aquesta substància no la donarem pas si volem, si tenim un absurd respecte als idòls caiguts, si volem mantenir interessos que pel seu origen han esdevingut il·legítims. L'ordre nou no es pot sostenir en res que sigui antic.»

L'economia

Aconsella El Diàleg al Consell d'Economia de Catalunya:
«Ha llegit el moment de exigir responsabilitats a les que tinguem culpa. Y, a qui puguem imputar culpa, major que a les enriquides a costa del hambre del poble?»
Ha sigut rebatut en un 50 per 100 el preu de les alqueries. Bien. Però hay que hacer mucho más, mucho más todavía. Las Empresas de servicios públicos deben ser obligadas a que rebajas las tarifas de transportes de viajeros y mercancías, del agua, el gas y la electricidad. Han de suprimirse no pocos arbitrios municipales. Y se ha de poner término a todos los monopolios, medida sin la cual, por mucho que se eleven los salarios y los sueldos, ni a los obreros ni a la clase media les será posible vivir.

He ahí la labor previa que las circunstancias actuales imponen al Consejo de la Economía de Catalunya.

L'absurditat

i el sentit comú

Llegim en La Publicitat:
«Aquests comptes tan senzills i justament són els que no plauen els esperits vanidosos o al·lucinat. Rebutgen allò que és ple de sentit comú i s'enamoren de les absurditats; admetran sense objecció que demà prou s'at el baladre de Sevilla, el barret de rialles de Queipo, desbarbarà al Portal de la Pau, però no giraran l'esquena desconfiats si els diuen que en tot aïr no va passar res de particular als fronts. Per a bé de tots, hem de combatre aquests enganyaments que poden ésser causa de nerviosismes perturbadors, sense comptar que en aquesta forma de derrotisme pot haver-hi un: maniobra dels enemics emboscats. Els fets que l'enemic no nega es poden donar per certs i ells són els que poden servir de base al nostre judici. Les especulacions sobre el que podrà passar d'aquí a una setmana, si s'executa això o allò, són ocioses i enervants. Possa allò que hagi de passar d'acord amb els fets i les possibilitats coneguts. En les darreres quaranta-vuit hores s'han produït uns quants fets militars importants, tots favorables a la causa del poble; és molt més racional, doncs, creure que els que es produiran demà passat i l'altre ho seran igualment, perquè no hi ha res que doni motiu a creure el contrari.»

Al cap d'un mes

Començ: El Dia Gràfic:
«Mañana se cumple un mes de la epopeya barcelonesa. Los cinco mil hombres de su guarnición fueron batidos en una mañana. Salieron los militares con el sol y al ponerse el sol, todos sus cañones estaban rotos, toda su artillería rendida. Su Caballero dispersado o recluso en el único cuartel no sometido, y Goded, el jefe, anunciaba prisionero, que ya no era mas que un vencido. Todo esto, tan ruidosamente heroico, alcanzaba todavía mayor relieve histórico, con la perspectiva del tiempo. Cartagena fue la clave para la realidad de la Escuela, Madrid estranguló la rebelión en los cuarteles, pero aquí en Barcelona, tuvo el combate calidad simbólica. Las dos fuerzas se enfrentaron con todos sus hombres en plena calle, disputándose la capital de Cataluña, que era disputarse Cataluña, bastión de la República. Los fascistas fueron vencidos y el 19 de julio apareció, ahora como una anticipación de la victoria. Todos los episodios de la revolución francesa, son inferiores al 19 de julio barcelonés. En la toma de la Bastilla apenas si hubo víctimas y era París contra una fortaleza. Valmy, la primera victoria de los jacobinos, se redujo a un duelo de Artillería, pero los prusianos cedieron el campo a los revolucionarios franceses y Valmy señaló la primera victoria y marcó el comienzo de la expansión de la revolución por Europa y la derrota de los reyes. Sobre la Bastilla y Valmy las generaciones pusieron su interpretación simbólica y hoy son nombres no de la historia de Francia, sino de la historia del mundo. La Barcelona del 19 de julio creará ante los hombres, se llenará de símbolos, lo ungirá la leyenda y se incorporará, como Valmy, a la historia universal.»

la humanitat

EDITORIAL HUMANITAT
Redacció: AVINYA 11
Ronda Universitat 10
Teléfono 58940
TALLERS: RUGER 18
PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Barcelona un trimestre 1050
Fora un trimestre 1050
Amèrica Llatina (portugal) un trimestre 1350
Altres països, un trimestre 2750

Hipòtesis

Començ La Vanguardia:
«Como ya es imposible para los jefes de la rebelión ocultar su fracaso o la oficialidad que les acompaña, es natural que muchos, desilusionados, intenten salvarse, huyendo de las zonas que dominan los facciosos para presentarse a los leales, declarando que habían sido retenidos contra su voluntad. Pero no es inverosímil tampoco que haya arrepentidos sinceros, a quienes la trágica realidad, presentándose con todo su horror las consecuencias de su locura, les comoviera y espantara hasta el punto de resolver quitarse la vida, porque no puede vivir deshonrado quien, al abrazar la carrera de las armas, se obligó solemnemente a mantener su honor incólume. Por último, pueden existir oficiales que la fatalidad puso en situación de tener que seguir por fuerza a los facciosos y a quienes faltó el valor para matarse.»

Aceptamos todas las hipótesis respecto a los móviles de esta segunda defección — la primera fué el rebelarse contra el Poder legítimo — y creemos que los evadidos de los focos insurrectos aumentaran mucho más a medida que se acentuen los progresos de las fuerzas republicanas. Pero nuestro propósito, al escribir este comentario, es atraer la atención de los lectores sobre este nuevo síntoma de la desmoralización que invade al enemigo. Cuando aparecen tales indicios es que dentro del mismo campo comienza la causa fascista y que el desaliento cunde entre sus insensatos defensores.

Acaso no esté lejano el día en que empiecen a pelear entre sí, lanzándose los que conservan todavía una chispa de razón contra aquellos cuya demencia, en una crisis furiosa, encamina todos sus esfuerzos a destruir lo que decían amar tanto: su Patria.»

Dignitat

i patriotisme

Diu «Maz» en Las Noticias:
«La raíz del problema económico español está aquí. Regenerar el trabajo, racionalizando e intensificándolo. Los capitalistas españoles redujeron sus capitales a libras. ¡Menguado patriotismo! Sus libras y sus dólares, tarde o temprano, habrán de volver, pues las pesetas dadas en garantía serían estériles si no hallaran ocupación. El «dumping» de capitales extranjeros vertido sobre nuestro mercado activará la industrialización de España, retardada de masiado por razones políticas y concupiscencias criminales del capitalismo privilegiado.»

L'obra constructiva

que està realitzant

Catalunya

«El Sol destaca la importancia de las declaraciones del militante de la C. N. T., de Barcelona, Joan García Oliver.»

«Diu que les teories de García Oliver resumeixen precisament un dels moments més bells i profunds de la història del nostre poble, el moment de l'obra constructiva que a Catalunya es porta a cap.»

Ateixim que Catalunya és el poble exemplar que afirma en aquests moments la seva veritable voluntat amb una energia i una dignitat sense parió en la història dels moviments i actuacions del proletariat.

Aconseguida la victòria sobre el feixisme pretoria, sobre pas un nou ordre constructiu, de profunda renovació i de progrés autèntic en la vida generosa de la regió autònoma.

Catalunya otreix les seves organitzacions en marx i dona als pobles d'Espanya un nou i bell exemple. Les masses proletàries de la resta d'Espanya han de mirar aquest exemple de l'obra constructiva que estan realitzant en aquests moments els catalans, sindicalistes, socialistes, anarquistes i tot el proletariat en estreta col·laboració amb la petita burgesia, per tal d'atacar el feixisme primer i per a impulsar el país cap als destins de grandesa, pau i benestar.

INNOCENCI FEED, EL CELEBRE PISTOLER DE MARTINEZ ANIDO, ES TROBAT MORT

Als voltants de Montori del Cid, de la província d'Albacet, ha estat trobat un cadàver. Identificat, i resultat ésser el del cèlebre pistoler de Martínez Anido, Innocenci Feed.

Un prec als que auxiliaren el company Enric Julien Gil

Hem prega als milicians que divendres passat recolliren el company Enric Julien Gil, que fou víctima d'un accident davant l'Hotel Colom i el traslladaren al dispensari de Sepúlveda, que diguin la documentació que li recolliren i el lloc on ha estat lluradit, puix que no s'ha trobat enlloc.

Hem prega que es donin detalls a la Redacció de LA HUMANITAT o bé al seu pare Joan Julien que viu al carrer d'Almàgvers, 211, 1r. 1r. davant la cotxera dels autobusos.

EL NOU ORDRE REVOLUCIONARI

El Consell d'Economia vist des de Paraules d'un "burgès"

"Solidaridad Obrera"

«Solidaridad Obrera» ha publicat la següent informació sobre la recent creació del Consell d'Economia de Catalunya, que estimem de molt interès:

«La funció crea el òrgano, y por eso imperiosas necesidades de la guerra han determinado la formación inmediata de un organismo competente y preparado para evitar un colapso en la economía, encuadrando por senderos nuevos que comprenderán a España y al mundo entero. Esta necesidad, era tan evidente el abordarla sopesando bien la magnitud que ha tenido el levantamiento fascista, y mucho más por lo que representa Cataluña, industrialmente de cara a España. La anulación de pedidos, por una parte, debido a la incommuniación de ciertas provincias; la inutilidad de otras, que necesitan una gran densidad de población para sostenerse; la falta de medios de la pequeña burguesía para irar adelante; la necesidad imperiosa de prefigurar la atención por la guerra misma, desde otras posiciones, y por último, para seguir el ritmo transformador que señalan los presentes acontecimientos y que determinan la creación inmediata de un nuevo orden económico en España.»

Por eso, con gran acierto y aplauso se ha creado el Consejo de Economía, como nacieron las gloriosas milicias, de la revolución.

EL CONSEJO DE ECONOMIA

Entre los decretos aprobados por el Consejo ejecutivo de la Generalidad de Cataluña, con fecha 12 de agosto, se crea este organismo, bajo la presidencia del consejero de Economía y Servicios Públicos, cuya composición política y social es como sigue:

Serán vocales por la Izquierda Republicana de Cataluña, Martín Bernades y Maresma, Vicente Bernades y Bausà y Juan B. Soler y Bru; por Acción Catalana, Ramon Peyro; por la Confederación Nacional del Trabajo, Eusebio C. Carbó, Juan P. Fábregas y Cosma Rofes; por la Federación Anarquista Ibérica, Antonio G. Birlán y Diego A. Santillán; por la Unión General de Trabajadores, Juan Fronsó y Salomó, Juan Grijalvo y Serres y Juan Puig i Pedemont; por el Partido Socialista Unificado de Cataluña, Estanislau Ruiz Ponseti; por la Unión de Rabassaires, Joaquín Pou y Mas, y por el Partido Obrero de Unificación Marxista, Andrés Nin.

Por la resena que antecede se ve perfectamente que el mentado Consejo de Economía está formado en su totalidad por una representación proporcional de todos los partidos políticos y organizaciones sindicales con fuerza política y social en Cataluña.

LO QUE REPRESENTA EL CONSEJO DE ECONOMIA

El propósito firme, por parte de todos sus componentes, es el de plasmar en realidades prácticas e inmovilidades un plan económico e industrial de mucha más envergadura que los planes quinquenales de la economía soviética. Claro está que las diferentes fracciones políticas y sociales que integran el Consejo tienen de por sí estudios previos esbozados antes de la insurrección fascista, y visiones de un futuro dirigente de cada una de las representaciones que lo integran. La Izquierda Republicana de Cataluña — aún dándose cuenta del momento presente — puede ver la nueva estructuración económica desde una posición pequeño-burguesa radicalizada por el espólon de los componentes de su partido, que, naturalmente, aspiran a plasmar un equilibrio con mayor preponderancia en la dirección de la economía del país, bajo el estudio realizado en las industrias y los comercios que ha venido controlando la pequeña burguesía.

Acción Catalana es una formación política discrepante de las tácticas y procedimientos de la gran burguesía, con un marcado propósito — aunque algo tímido — de reformas económicas, pero que se da cuenta por el hecho consumado del momento presente que vivimos.

La Cooperación Nacional del Trabajo, hace ya muchos años que los Sindicatos vienen preocupándose de los problemas económicos, y por eso todos ellos tenían organizadas secciones de control y estadísticas en el mismo seno de las industrias y comercios, y, naturalmente, han podido recoger, estudiar y comparar, a base práctica, las diferencias desordenadas y desbarajustes de la economía capitalista, al mismo tiempo que formular sendos y profundos estudios prácticos de un nuevo orden de cosas cuando el caso se presentara. Por eso, cuando hoy preguntáramos al compañero Eusebio C. Carbó sobre la significación del Consejo de Economía, nos decía, con una convicción absoluta, que las posibilidades de transformación de la economía eran inmensas, y que si con rapidez se desarrollara el ataque en todos los frentes contra el fascismo, con mayor rapidez, y a cuatrocientos por hora, se marcharía hacia la resolución y plasmación de una nueva estructura económica. Y añadía: «Cuando caiga Zaragoza, que será pronto, el horizonte de plasmación de nuestros planes será inmenso y alumbra al Gobierno de la República de la verdadera situación y lo que representa en Cataluña la formación del Consejo de Economía. Tendrá, pues, una repercusión no solamente nacional, sino internacional, cuando se vayan conociendo sus grandes proyectos y sus realizaciones.»

Es quizás lo más interesante del presente momento que vivimos. Claro está — añadía — que en algún momento nos tendremos que hacer concesiones mutuas; pero esto no quiere decir que desfilen para nada en absoluto la directriz de los propósitos y concepciones de la Confederación Nacional de Cataluña. Y con estas palabras de enorme significación, nos hemos despedido del compañero Carbó, remarcándole la curiosidad que tienen los trabajadores enrolos en la C. N. T. y la F. A. I. de conocer estos problemas para comprobar la eficacia de sus estudios efectuados en el seno de las fábricas y de los talleres, al aplicarlos al terreno práctico.

La Federación Anarquista Ibérica tiene, como es natural y evidente, un concepto — aunque no hemos consultado a Santillán —, una visión identificada con la Confederación Nacional, siendo una garantía su presencia en el seno del Consejo, como lo es el representante de la C. N. T., que la nueva estructura económica no sufrirá los defectos de una calcomanía, sino que será la expresión exacta de las necesidades de España, con programa propio y directrices propias.

La Unión General de Traabajadores

res siente, como nosotros, la necesidad de plasmar un nuevo orden económico, aunque su visión del futuro lo influencien directrices del Partido Socialista, situada su sede en el centro de España, donde por desgracia — hoy por hoy —, no es posible se siga aún el ritmo acelerado de Cataluña, mientras y tanto no se vayan venciendo las posiciones que ocupan hoy los fascistas y se funden grandes núcleos de trabajadores y resaca en ellos las ansias de superación que sienten los trabajadores catalanes, pero aun así, la representación en Cataluña de la U. G. T. y dentro del Consejo de Economía, jugará un papel importantísimo, que forzadamente señalará la pauta a seguir a sus afiliados del resto de España.

Y siguen después la Unión de Rabassaires, el Partido Socialista Unificado de Cataluña y el Partido Obrero de Unificación Marxista. Todos ellos, desde su plano también con soluciones propias, que se reflejarán en las sesiones de los Consejos que se celebren y que influirán considerablemente, junto con los demás, a levantar los planos de la nueva estructura económica, porque todos, unos más y otros menos, saben lo que necesita España en esta hora única de grandes realizaciones.

LA CULTURA

La Universitat de Catalunya es disposa a reprendre la seva tasca amb més intensitat i eficàcia que mai

Normalitzada la vida ciutadana a Catalunya, amb la total derrota soferta pels feixistes, és natural que la vida universitària recobri també la seva normalitat.

Són prou conegudes de tothom les disposicions adoptades pel Govern català amb referència a la nostra Universitat, la qual ha d'esser el primer fogar de les llibertats patries i dels homes que agermanen l'amor a l'estudi amb el més fervent dels entusiasmes per la democràcia.

Després d'aquestes disposicions governamentals, orientades totes elles vers un futur esplendorós, la Universitat de Catalunya es disposa a reprendre la seva labor amb més intensitat i eficàcia que mai.

Per això a la Universitat de Catalunya és empresa activament la

NOTICIARI

EL DIVENDRES QUE VE SE CELEBRARAN EXAMENS ORDINARIS DE CATALA

El Tribunal Permanent de Catalunya de la Generalitat celebrará exámen ordinari el vinent divendres, dia 21 del mes que som, a dos quarts de set de la tarda, a l'Escola Normal de la Generalitat, Urgell, 197.

Les inscripcions fetes per als exámenes que havien de celebrar-se el passat mes de juliol són vàlides i els inscrits hauran de practicar els exercicis corresponents el mateix divendres, dia 21.

AUTORIZACIÓ D'UNS EXAMENS

Per disposició de l'Excm. senyor Rector comissari, s'autoritzen els exámenes dels Grups D i E per a tots els alumnes inscrits a les convocatòries de juny pendents d'exámen.

Els corresponents al Grup D, tribunal tercer, se celebraran el pròxim dissabte, dia 22, a les deu del matí, a l'Aula núm. 3; els del Grup E, tribunal primer, el dissabte, dia 22, a dos quarts de nou, a la Sala de Juntas de la Facultat de Medicina, i els del Grup E, Tribunal tercer, el dilluns dia 24, a les deu, a

AGRUPACIÓ D'ESCRITORS CATALANS

Per al servei de llibres als hospitals

Llibres als hospitals. — Les darreres trameses de llibres efectuades per aquesta Agrupació als Hospitals de Sang són les següents: Una caixa a Bujaraloz, dues a la Casa de Salut L'Alfons, una a la Creu Roja, una a Sitjema, una a Sástago, dues a Lleida, una a l'Oficina de Premsa i Biblioteca de la Caserna Carles Marx, una a la Biblioteca Obrera de Montgat, una a l'Hospital Clínic, una a l'Hospital General de Catalunya.

L'Agrupació d'Escriptors Catalans organitza cada dia noves trameses que fa arribar als Hospitals de la ciutat, Catalunya i front de combat.

Adhesions. — Segons llista d'adhesions rebudes: S. J. Arbó, Domènec de Bellmunt, Carles Soldevila, Eladi Homs, J. Puig Pujades, Lluís Capdevila, Josep Carbonell, J. Roig Guvernau, J. Vives Borrell, Maria Verger, Ramon Vinyes, A. Fuster Vallderes, J. Gimeno Navarro, G. Diaz Plaia, Ramon Esquerria, N. Molins i Fábregues, Elvira A. Lewi, Josep M. Prous i Vila, Lluïcia Canyà, Salvador Estrem i Fa, Joan Due i Aguiló, Encarnació Miquel, Angel Ferran, J. Serra Hunter, A. Rovira i Virgili, Continuen rebent-se adhesions a l'A. d'E. C. Passéig de Gràcia, 107, ex-pala C. Robert.

Tramesa de llibres. — Han estat rebuts en aquestes oficines, ultra els llibres de llibres tramesos per les editorials Proa i La Mirada, els següents: Llibreria Catalònia, un pri-

EL LECTOR DIU...

Paraules d'un "burgès"

Les vibrants paraules dels oradors d'ahir al miting de l'Olympia, després de la magnífica campanya portada a cap per LA HUMANITAT i «Ultima Hora», posaren una altra vegada de relleu l'angoixa situació de la humil classe mitjana, nucli important del nostre país, que no mereix ésser menyspreada, no tan sols pel que representa per a la nostra economia, si que també per l'enorme ajut que podria aportar al nou ordre revolucionari, magistrals paraules amb què el nostre preclar President va definir l'actual situació, si, tal com fa preveure la seva duresa, persisteix i s'allarga la criminal intenció feixista.

Jo pertanyo, fa poc temps per cert, a aquella classe. Vint anys d'allunyament de la noble lluita periodística, no han estat prou per a oïegar en mi allò que intentaren oferir patrons opressors que fins en la idea volien manar i veient i veient el perill la pàtria i les llibertats, volent ésser un més a defensar-les, un més en l'esforç comú i obligat de tot ciutadà conscient, en oferir desinteressadament el meu concurs, que si bé és feble per tractar-se d'un sol home, no per això ha de menysprear, a l'entitat sindical a què vaig pertànyer per espai de vint anys, vaig ésser rebutjat sota el pretext d'ésser burgès.

Si, sóc burgès. Però aquest burgès és milers com ell, uns fets burgesos per aquell instint col·lectiu que feu gran l'actual França del Front Popular i de l' qual és avui el més fort suport; altres com jo, burgesos per força, car no hi havia altre remei que, o bé aprofitar l'experiència adquirida en 35 anys de treball i tensió o bé enfonsar-se per sempre dins el fons informe i cada dia més creixent de l'atur forçat, tots aquests burgesos gent del poble, que com el poble senten i pateixen, que en-

carnen tots els ideals de llibertat i de justícia, que han sentit vibrar d'indignació l'ànima llur davant la suïcida temptativa d'uns homes sense honor i sense vergonya, que davant els fets presents no pensen en més que ajudar llurs germans en qualsevol tasca que se'ls assigni, no poden ésser espectadors que oïgeuen el seu coratge, per no ésser enquadrats dins de cap organisme sindical ni polític i el que és pitjor, per gravitar sobre d'ells l'oprobriós estigma del mot burgès.

Això no pot ni ha d'ésser. La República necessita de tots i de tothom, màxim d'aquells que, nosaltres, la major part, podem oferir «tratatament» que més pròxima a la victòria, ens ha de fer conèixer un món millor de germanor i de justícia social.

I aquí el per què, amb la seguretat d'interpretar el pensament de gran nombre de burgesos pertanyents a la classe mitjana, acudim al meu diari predilecte, no com a subscriptor, sinó per haver-hi vis sempre reflectida tota causa noble i tota aspiració «usta».

Cal fer quelcom per a agrupar-nos, ja sigui en gremis o bé en comitès, potser millor donant-nos els mitjans per a assolir els drets de pertànyer a grups dintre dels quals pugem ésser quelcom útilitzats. Jo crec, i com jo ho creuran molts, que aquest diari pot portar la iniciativa.

Pel que a mi es refereix, quedo autoritzat per a fer ofrena dels meus serveis arreu on siguin necessaris, o bé dir-me on puc adreçar-me que pugui ésser útil. Del lloc on sem destini, també em serà possible veure pels meus interessos i el negoci avui paralitzat, fins que arribi la victòria per a la qual tothom ha de contribuir perquè sigui definitiva.

EMILI DALMAU.

NOTES VALENCIANES

L'acte del diumenge a València La C. N. T. per la unió del lluitador antifeixista

De nou som al camp de Mestalla. Per sobre el recinte històric per on desfilaren les masses autènticament republicanes amants de la llibertat humana, i altres cínicament covards, després d'un ideal que mai no tingueren, de nou s'escaupa la veu de llibertat amb una sola consigna: Guerra a mort al feixisme.

El camp està replegut de lluitadors antifeixistes. Presideix l'acte Meléndez Alvarez, de la Federació Local. A la tribuna hem vist el pare del nostre inoblidable company Lluís de Sirval i l'escriptor revolucionari Frederic Urales. També hi havia una representació de la premsa revolucionària italiana.

Comença l'acte a tres quarts de cinc, que es retransmet per Unió Ràdio València a tota la península. En primer lloc parla Meléndez, que fa un discurs il·luminat obrint l'acte. Segueix en l'ús de la paraula Domènec Torres. Segueixen després Alfons Miquel de Barcelona, Joan López de València, Frederica Montseny de Barcelona i García Oliver, de Barcelona.

Tots els oradors coincideixen en la necessitat imperiosa d'organitzar la lluita. Les armes però, a la rearguardia, el treball que assegurà la vida al nostre combatent. L'organització — subratlla Alfons Miquel — és la base essencial de la victòria.

Joan López, de València, exposa amb claredat la posició de la C. N. T. a Madrid, que és la unió indestructible amb tots els que lluiten contra el feixisme. Tracta del problema internacional i s'estén en consideracions d'importància i fa declaracions sensacionals que ometen per la discreció que s'imposa als òrgans informatius de premsa diària. Fa una crida al proletariat del món contra la reacció.

Frederica Montseny, de Barcelona, saluda la classe treballadora valenciana i resumeix en quatre etapes el període de la revolució, 14 d'abril,

8 de gener, desembre, octubre i 18 de juliol. Remarca la necessitat de construir sobre la marxa. Es refereix al Consell d'Economia creat a Barcelona i diu que ve a substituir l'engany de la burgesia capitalista. Cal fer — diu —, la revolució al carrer, en les consciències i en l'economia. Propugna per la unió de tots i demana que les armes en poder del poble no serveixin en cap moment per a establir divergències entre els antifeixistes.

García Oliver, de Barcelona, marca el sentit implacable i organitzador d'aquesta lluita. Fa diverses consideracions d'ordre militar per a una bona defensa i ofensiva, i demana als obrers que encara estan en poder dels rebels la destrucció dels mitjans de guerra de què disposa l'enemic.

L'acte ha estat en tot moment una unànime força de rebel·lió contra el crim i el salvatisme desplegat per l'enemic. En tot moment s'ha coincidit en la més estricta solidaritat de tots els treballadors sense distinció de matissos. El sentit constructiu ha marcat una norma de conducta i d'acció. L'energia no ha estat hipotecada mai pel sentimentalisme, malgrat les reiterades veus d'actuació digna al camp de batalla. Frederica Montseny finalitza el seu discurs dient que l'història de la guàrdia no havia d'ésser emprada per ningú. Era precis emprar la majestuosa energia del lleó. Recordem les paraules d'Espartacus — diu — fem les nostres: «Val més morir per ésser lliures, que viure per ésser esclaus!»

Un crit i una voluntat. A la rearguardia el treball. Les armes al front. Organització i energia en la lluita. Durant l'acte no es va registrar el més petit incident.

Albert A. CARBÓ

València, 16 d'agost del 1936.

SENSIBLE ACCIDENT

Tres periodistes parisencs víctimes d'un accident d'aviació

El setmanari il·lustrat «Veu» tenia la intenció de dedicar un número especial als fets d'Espanya. A aquest efecte sortiren de París en avió el director, Lucien Vogel; el redactor en cap, Paul Rittelhuber, fill de l'ambaixador de França a Orléans; el fotògraf Meurisse i el pilot Georges Cornet. A Barcelona se'ls ajuntà la redacció de l'esmentat setmanari, Madeleine Jacob, que feia poc dies que havia arribat.

Amb la intenció de visitar els fronts de batalla, es traslladaren a Sarinyena, on passaren el divendres. D'allí empergueren el vi a Alcani i en direcció a Madrid, però una avaria del motor els obligà a aterrar passada la Serra d'Aro, entre Olot i Manresa, en un paísatge llaurat (segons expressió de Vogel), sense cap terreny prou pla.

L'avió trencà el tren d'aterratge i Vogel i Rittelhuber resultaren amb fractura de l'avantbraç i contusions generals. Gràcies a la perícia del pilot Cornet, l'accident, no tingué les proporcions que era lògic de temer-se. Els ferits, curats de primera intenció per una ambulància de campanya, foren assistits a l'hospital de sang de Reus pel doctor Jimeno i dal. El senyor Vogel estava realment

satisfet i admirat de l'organització sanitària i de la perícia dels facultatius amb els quals hagué de tractar.

Lucien Vogel i els seus acompanyants, que després vingueren a Barcelona, han marxat avui cap a París, per via aèria.

Massa velocitat!

Un automòbil de la matrícula de Barcelona ha topat aquest matí contra un fanal al carrer de Cortès i ha sofert desperfectes de consideració.

A conseqüència de l'accident han resultat ferits Antoni Fernández Natera, de 21 anys; i Joaquin Carro, de 25, i Antoni Cuadras Cot, de 17, tots els quals passaren a l'Hospital Clínic.

Preguem a les empreses que ens envii propaganda que vulguin escriure-la en català

EL NOU ORDRE ECONOMIC

EL CONSELL D'ECONOMIA EN MARXA

Transcendent index de treball del nou organisme

La sublevació militar-feixista del 19 de juliol, que perseguia com a fi destruir les llibertats populars, acabar amb les organitzacions obreres i instituir al nostre país una dictadura sangniant, ha provocat una profunda transformació econòmica i social. Les velles institucions han caigut esmicolades, la vella economia s'ha esfondrat i no ha de tornar a alçar-se. El Consell d'Economia de Catalunya, constituït d'acord amb el Decret de l'11 d'agost del 1936, per delegats de les organitzacions sindicals i polítiques de la classe obrera i dels partits que lluiten contra la sublevació feixista, en el moment de començar les seves tasques, afirma el seu ferm propòsit de posar-se a to de la revolució i d'obrar d'acord amb la feuda realitat creada per les masses treballadores i amb les aspiracions d'aquestes masses.

La vella economia capitalista ha fracassat, fent de mort per a la sublevació d'aquells que es consideraven més obligats a defensar-la i és avui incapaç de restablir l'ordre econòmic al país i d'assegurar l'existència de la població. La continuació d'aquest sistema significaria el desordre econòmic la fam i la misèria. Profundament convençuts d'aquesta veritat, el Consell d'Economia, que assumeix la immensa responsabilitat d'ordenar la vida econòmica catalana, declara que orientarà decididament els seus esforços en el sentit de la collectivització de la nostra economia.

El Consell d'Economia actuarà com organisme deliberatiu per a establir acords en matèries econòmiques, entre les diverses organitzacions representades i el Govern de la Generalitat executarà els acords que resultin de les seves deliberacions. Sense perjudici de les resolucions ulteriors que pugui prendre, el Consell portarà a la pràctica la realització de les quals estima inajornables:

Primera. — Regulació de la producció d'acord amb les necessitats del consum, sacrificant aquelles indústries o produccions que resultin sobreres, i estimulants energèticament

la instal·lació de les noves indústries que per efecte de l'alteració del valor de la peseta sigui convenient instaurar a la nostra terra.

Segona. — Monopoli del comerç exterior, per a evitar escomeses des de fora, contra el nou ordre econòmic que està naixent.

Tercera. — Collectivització de la gran propietat rústica per a ésser explotada per sindicats de pagesos amb l'ajut de la Generalitat, i sindicació obligatòria dels productors agrícoles que exploten la petita i mitjana propietat.

Quarta. — Desvaloració parcial de la propietat urbana, mitjançant la reducció de lloguers o l'establiment de taxes equivalents quan no es cregui convenient beneficiar els llogaters.

Cinquena. — Collectivització de les grans indústries, dels serveis públics i dels transports en comú.

Sisena. — Incautació i collectivització dels establiments abandonats pels seus propietaris.

Setena. — Intensificació del règim cooperatiu en la distribució dels productes i, en particular, explotació en

règim cooperatiu de les grans empreses de distribució.

Vuitena. — Control obrer dels negocis bancaris fins arribar a la nacionalització de la banca.

Novena. — Control obrer dels negocis bancaris fins arribar a la nacionalització de la banca.

Novena. — Control sindical obrer sobre totes les indústries que continuïn explotades en règim d'empresa privada.

Desena. — Reabsorció energètica, per l'agricultura i la indústria, dels obrers sense feina, i a aquest efecte s'estimularà la revaloració dels productes del camp, el retorn al camp, en el possible dels obrers que pugui absorbir la nova organització del treball agrícola, la creació de grans indústries per a suplir articles manufacturats que seria difícil importar, l'electricificació integral de Catalunya i principalment dels ferrocarrils, etc.

Onzena. — Supressió ràpida dels diversos impostos per arribar a la implantació de l'impost únic.

El Consell d'Economia de Catalunya

MARTÍ BARRERA CURARA DE L'ORGANITZACIÓ DEL TREBALL

En la reunió de constitució que celebrà el Consell d'Economia de Catalunya el dia 11 d'aquest mes, a les deu de la nit, entre altres matèries de les quals es parlà, s'acordà distribuir la feina del Consell en diverses Ponències, que correspondran a altres tantes seccions del Consell, i de les quals s'encarregaren els seus components, de la següent manera:

Organització del Treball: Martí Barrera Maresma.

Redistribució del treball: Estanislau Ruiz Ponsell.

Finances: Joan P. Fàbregas.

Assurances Socials: Joan B. Soler Bru.

Producció Metallúrgica: Joan Fronçosa Salomó.

Indústria Tèxtil: Andreu Nin.

Producció Química: Ramon Pellicer.

Comerç Interior i Exterior: Eusebi C. Carbó.

Producció Agrària, Ramadera i Forestal: Joaquim Pou Mas.

Electricitat, Aigua, Gas, Força Motriu, Carburants i Combustibles: Diodac A. de Santillan.

Alimentació: Joaquim Puig Pide-munt.

Arts Gràfiques: Antoni G. Bir-lan.

Transports i Comunicacions: Vicenç Bernades.

Construcció: Joan Grijalbo Serres.

Sanitat: Cosme Rofes.

ORDENACIÓ FINANCERA

El conseller de Finances ha dictat les normes d'aplicació legal en matèria de moratòries

La repercussió en l'ordre econòmic de l'anomalia provocada amb la sublevació feixista, imposa el règim de moratòries la perllongació del qual, especialment en el pagament d'efectes mercantils, no pot mantenir-se sense atenuacions, reclamades per tots els elements interessats, i la conveniència de les quals es manifesta per a favorir la represa de les activitats industrials i comercials bàsiques per a la nostra economia.

De més a més, la situació de fet creada per les circumstàncies del moment, és manifest que obliga el Govern de Catalunya a determinar les normes d'aplicació legal en les qüestions en què (com esdevé en matèria de moratòries regulades en forma general per l'article 955 del Reglament de l'aplicació de la llei de preferència de les circumstàncies especials de lloc i de moment, i el màxim d'eficiència i de rapidesa en l'execució de les normes jurídiques convenients a l'ordenació de necessitats urgents.

Per les raons exposades, per a supllir l'aplicació de tot el territori de Catalunya del decret del Ministeri d'Hisenda, de data 14 del corrent i en tot el que sigui necessari com a normes d'execució en la matèria de moratòries d'efectes mercantils, regulada per l'esmentada disposició legal, i a proposta del Conseller de Finances d'acord amb el Consell executiu.

DECRET:

Article primer. Els Bancs i Banquers que operen a Catalunya, a partir del dia 20 d'agost presentaran al cobrament dels lliures respectius les lletres de canvi i altres efectes de comerç de venciment corrent, junt amb els que haguessin venut el mateix dia i el mes anterior; els efectes que vencien el 20 d'agost corrent i els de venciment 20 de juliol pròxim passat seran considerats com si fossin venuts el dia 20 d'agost en curs, i així els dels dies consecutius.

Article segon. Els efectes que en virtut de l'article precedent vengin dins el període que comença el 20 d'agost, i no siguin pagats, seran lliurats el cinquè dia natural posterior al venciment establert; per aquest decret. En aquest sentit els requisits que, per l'eficiència del Reglament de l'aplicació de la llei de preferència de les circumstàncies especials de lloc i de moment, i el màxim d'eficiència i de rapidesa en l'execució de les normes jurídiques convenients a l'ordenació de necessitats urgents, i a proposta del Conseller de Finances d'acord amb el Consell executiu.

Article tercer. Els efectes venuts els dies 18 i 19 de juliol darrer que no vagin ésser cobrats pels Bancs el

dia de lliure presentació a tal fi, seran equiparats pel que fa referència al protestament als venciments 20 de juliol i el protestament en cas que no siguin pagats, haurà de formalitzar-se el dia 25 d'agost.

Article quart. Les acceptacions fetes a dies vista, durant el termini de vigència de la moratòria per al cobrament de lletres de canvi, produir el seu efecte a partir del dia 20, i per tant es començaran a comptar els dies per al seu venciment a partir d'aquesta data.

Quan s'hagin de portar a protestament acceptacions amb posterioritat al dia 2, aquestes no seran lliurades fins al cinquè dia posterior a la seva presentació. En aquest sentit els requisits que per a l'eficiència del protestament preveu la condició primera de l'article 504 del Codi de Comerç vigent i els articles 451 i 484 del mateix Codi, es consideraran referits al cinquè dia posterior a la data de la presentació.

Article cinquè. Quan el lliurat no pugui satisfer en efectiu l'import dels efectes que siguin presentats, per tenir-los situats en un compte corrent, podrà optar entre domiciliar l'efecte en el Banc on tingui el compte o lliurar un taló contra aquest Banc.

Article sisè. Les persones que vulguin satisfer els efectes a lliure càrrec mitjançant taló lliurat per una tercera persona, podran fer-ho sempre que aquests talons siguin notariats, i els Bancs tindran l'obligació d'acceptar-los, si reuneixen tots els requisits legals.

Article setè. Els efectes impagats seran cobrats en la forma que es

BARRIOBERO AVIAT PRENDRA POSSESSIO DE LA PRESIDENCIA DE L'AUDIENCIA

Ahí, al matí, es reuní novament el Comitè de Justícia, que actua al Palau de l'Audiència. Segons sembla, en aquesta reunió s'ha acordat adreçar una comunicació a les milícies antifeixistes per tal que totes les detencions en casos de flagrant delictes, siguin posats a disposició d'aquell Comitè per a ésser jutjats pel Tribunal del Poble.

S'espera per a avui l'arribada del senyor Eduard Barriobero, al qual es donarà possessió de la Presidència de l'Audiència, i es creu que tot

COMISSARIA GENERAL DE BANCA, BORSA I ESTALVI

Com cal fer el cobrament de Lletres

En virtut de les últimes disposicions del Govern de la Generalitat, demà, dijous, seran presentades al cobrament les lletres de venciment corrent junt amb les que vencien el 20 de juliol; el dia 21 d'agost seran presentades al cobrament les que vencien aquell dia junt amb les que vencien el 21 de juliol, i així cada un dels dies següents seran presentades les lletres de venciment corrent i les que corresponia cobrar en la mateixa data del mes precedent, de manera que el dia 19 de setembre pròxim final del termini que s'atorga, seran presentades al cobrament les lletres de venciment 19 de setembre i 19 d'agost.

En els efectes a "dies vista" acceptats durant el termini de la moratòria, els dies es comptaran a comptar del dia 20 d'agost.

Els lliurats que no puguin pagar els efectes a l'acte, tindran cinc dies per a fer-ho. Durant aquest temps, podran gestionar el crèdit necessari per a atendre els efectes presentats. El cinquè dia, a l'hora habitual, els Bancs lliuraran als Notaris per al protest dels efectes que no hagin estat retirats. Així, el dia 25 d'agost seran lliurats al notari els efectes venuts el 20 d'agost, junt amb els de venciment 20 de juliol i 18 i 19 de juliol, i els que hagin estat equiparats a aquestes dates de venciment 20 d'agost; el dia 26, seran duts al protest els efectes venuts el 21 de juliol i 21 d'agost; i el 27 els de 22 de juliol i 22 d'agost i així successivament.

Perquè feia camises negres, l'han detingut juntament amb altres feixistes

Per la policia han estat detinguts els subdits estrangers Hans Claus Meyer i Gerard Seheman. També han estat detinguts Guillem López Kunkis i Enric Oliván Pascual. Al domicili d'aquest darrer s'ha trobat una gúmia i un mapa. I, per últim, ha ingressat als calabossos Joan Camós Fàbregas, que es dedicava a la confecció de camises feixistes.

Seguit el decret apareixerà en el «Butlletí Oficial», així com tot allò referent a la depuració de funcionaris.

Instructors per a les Milícies

Creació de l'Escola Popular

Havent-se constituït l'Escola Popular d'Instructors per a les Milícies, amb el fi de dotar aquestes de l'element tècnic militar que faci eficient la seva intervenció en la lluita, es requereix de totes les organitzacions que integren aquest Comitè que seleccionin d'entre els seus militants els que estiguin més preparats en escriptura i matemàtiques, per tal que, amb la major urgència, els envii a la Secció d'Instrucció Militar creada a l'efecte, domiciliada a la alta alta de la Capitania de Barcelona.

Les necessitats del front de lluita exigeixen la màxima aportació de forces per part del poble. Per a triomfar és precis organitzar. Per tant, aquest Departament de Guerra, del Comitè Central de Milícies Antifeixistes, disposa el següent:

1. Tots aquells que no essent milicians i que tinguin a poder ser fusells, metalladores, municions, capots de soldat i cascos de protecció, els portaran en el termini màxim de 48 hores al Quarter General de Milícies, situat a la Caserna de Pedralbes.

Passat aquest temps, aquells als quals no essent milicians es trobi el material indicat, i que conceptem necessari per al front de lluita, seran detinguts i sotmesos al consegüent càstig, que serà determinat segons les circumstàncies.

Milicians al front

El Partit Sindicalista organitza actualment una nova expedició de miliciania, que ofereix la particularitat que està formada per admi-radors de la il·lustració i recordada figura del sindicalisme: Salvador Seguí. Aquest grup es denominarà grup «El Noi del Sucre», com a homenatge al malaurat líder. Una vegada organitzat es dirigirà al front de Barbastre per a posar-se a les ordres del company sindicalista capità Medrano, actual comandant en cap de les forces d'artilleria que en dit front lluiten tan gloriosament.

«La Desesperada» de Castelló

Crida als germans residents a Catalunya

L'estol de «La Desesperada», inclinat pels supervivents de la columna Casas Sala, és integrada per divuit homes. «La Desesperada» s'ha cobert de glòria en tots els combats i crida especialment als fills de Castelló residents a Catalunya perquè

FERRAN ZULUETA ALS SINDICATS AGRICOLAS

Sembreu, cultiveu i colliu, aquest és el vostre deure

«Pagesia» òrgan de la U.S.A. de Catalunya publica un interessant article del nostre amic, el diputat a Corts senyor Ferran de Zulueta que ens plau reproduir.

Diu així: «El criminal moviment revolucionari, provocat per qui, en un moment de follia, ha oblidat el més sagrat dictat de l'honor i del deure, ha produït, a la vegada que la terrible pèrdua de moltes vides humanes, en la més horribil guerra civil, la destrucció de la nostra economia».

En admirable explosió, el poble s'ha alçat en armes ofegant de bon començament, gairebé a tot arreu, l'intent imperialista, i en armes continua per tal d'acabar de liquidar els últims focs rebels. Però, quan triomfi la victòria, que és segura, i abans i tot, des d'aquest moment, cal tot el poble i principalment els camperols als quals ens adreçem, donin una nova prova del seu esperit patriòtic que tan alt han sabut col·locar en la línia de foc, i emprenguin, amb més entusiasme que mai, amb més braó, l'eterna lluita que és la seva vida i el seu deure i del qual sempre es surt victoriosa quan el treball i la intel·ligència no manquen: el fer produir la terra.

No hem de dissimular que el desconcert econòmic és profundíssim i del qual són i seran sempre responsables els que amb dolenteria i inconsciència, l'han provocat, i mai el poble. La nostra manca de culpa,

GENERALITAT DE CATALUNYA

ACTIVITAT A LA PRESIDENCIA --- POQUES PARAULES I BONES NOVES

El diputat a Corts senyor Bagasol, el qual va arribar ahir de Madrid, complimenta S. E. el President de la Generalitat, al qual facilità informacions sobre la situació a la capital de la República i al front del Guadarrama. Es manifesta completament optimista en tot sentit.

El senyor Ragasol va sortir cap a Girona i dintre de pocs dies tornarà cap a Madrid.

El cap de Govern parla per ràdio

El president del Consell passà el matí d'ahir al seu despatx oficial del Parlament, on rebé diverses visites, entre elles el coronel del tercer Terç de la Guàrdia civil i el cònsol general de l'Uruguai.

El senyor Casanoves, per mitjà del seu secretari, féu dir als periodistes que no tenia notícies per comunicar i únicament que a la nit, a les deu, parlaria per ràdio al poble des del seu despatx oficial del Parlament.

Honors a un heroi

Varen visitar el President de la Generalitat el funcionari municipal Antoni Gualdà Ramon i el guàrdia de Seguretat Josep Oduño Martínez, els quals han traslladat a Barcelona el cadàver del guàrdia de Seguretat Eduard Ribas, mort heroïcament davant de Belchite, d'un atac a la columna que opera en aquell lloc del baix Aragó aquella població.

Eduard Ribas té una història patriòtica exemplar, i fent honor a la seva sabidoria com un heroi davant l'enemic.

Ahí, a la tarda, va tenir lloc l'enterrament, que va sortir de la Delegació de Policia del carrer de París.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

El capità Garcia Miranda, de l'escorta del qual formava part el trasllat, no pogué assistir a l'enterrament, però va ordenar a la resta de la seva escorta que assistís al fúnebre acte.

Bones noves del front del Guadarrama

El diputat a Corts senyor Bagasol, el qual va arribar ahir de Madrid, complimenta S. E. el President de la Generalitat, al qual facilità informacions sobre la situació a la capital de la República i al front del Guadarrama. Es manifesta completament optimista en tot sentit.

El senyor Ragasol va sortir cap a Girona i dintre de pocs dies tornarà cap a Madrid.

El cap de Govern parla per ràdio

El president del Consell passà el matí d'ahir al seu despatx oficial del Parlament, on rebé diverses visites, entre elles el coronel del tercer Terç de la Guàrdia civil i el cònsol general de l'Uruguai.

El senyor Casanoves, per mitjà del seu secretari, féu dir als periodistes que no tenia notícies per comunicar i únicament que a la nit, a les deu, parlaria per ràdio al poble des del seu despatx oficial del Parlament.

Es normalitzen els exàmens oficials de català

El Tribunal Permanent de Català de la Generalitat celebrarà exàmens ordinaris el pròxim divendres, a dos quarts de set de la tarda, a l'Escola Normal de la Generalitat, Urgell, núm. 187.

Les inscripcions fetes per als exàmens que havien de celebrar-se el passat mes de juliol, són vàlides, i els inscrits hauran de practicar els exercicis corresponents el mateix divendres, dia 21.

«La Casa dels Nens»

El Comitè de l'Escola Nova Unificada admet al seu estatge (Clarís, 90), telèfon 70105, donatius d'entitats i de particulars per a contribuir al manteniment de «La Casa dels Nens».

Una comissió de la Caixa d'Estalvis i el Comitè obrer de la mateixa entitat, ha fet lliurament de la quantitat de dues mil pessetes a una representació d'oficials, classes i individus del cos de Mossos d'Esquadra destinats a la Germandat d'aquella casa, en agraïment als serveis prestats de vigilància i custòdia a l'edifici de la sudada Caixa.

Reclamació d'industrialis

La Generalitat de Catalunya adverteix als industrialis que a continuació s'esmenten, la necessitat que, avui, dimecres, i a les hores que s'indiquen, compareguin a l'Oficina Reguladora del pagament de Salari, instal·lada a l'Institut Maragall (Provença, 187).

L'ACTIVITAT EN EL FRONT DEL GUADARRAMA

Els facciosos són dominats

Madrid. — De l'enlloc especial de l'Agència Febus al front de la Serra de Guadarrama.

Durant el recorregut que avui hem fet en diversos punts del front, hem pogut observar que enmig de la normalitat absoluta, continuen consolidant-se les posicions assolides en els darrers dies. Navacerrada, Cercedilla, Los Molinos, Collado Mediano i Villalba, presenten un aspecte d'absoluta normalitat. Les avançades que es troben a gran distància d'aquests pobles, són inexistents.

La nostra aviació realitza freqüents incursions al camp enemic. Com que assolim els objectius, als fronts existents no hi ha sinó silenci. Els nostres heroics aviadors han obligat a romandre inactiva l'escassa artilleria que posseeixen els facciosos. Els orats en els quals aquests s'apropiaven, són durament castigats pels nostres avions. A primeres hores del matí d'avui, el càstig fou intensíssim i durà bastant de temps. En alguns punts del front l'artilleria ha estat col·locada a distàncies distants d'una important capital, en la qual encara imperen els facciosos. Totes les columnes actives d'acord i en estret contacte, per la qual cosa els pocs focs que els rebels tenen poden ésser castigats més durament.

En aquests moments és quan més clarament pot apreciar-se el fruit de l'actuació de les forces lleials al Govern durant aquests darrers dies. A poc a poc, s'han anat tallant les comunicacions. S'ha fet cada dia més difícil el contacte entre els diversos nuclis facciosos, fins al punt que en l'actualitat hom pot afirmar que estan en absoluta incomunicació. La desesperació cundeix entre els facciosos. Els és difícil entendre's entre ells mateixos i de res no val que els caps rebels assegurin que els reforços arribaran. Ningú millor que els que els sap que aquest auxili no arribarà mai i la promesa que fan a la gent que sostenen per a violència no dona el fruit esperat, puix que hom té, cada dia més, l'absoluta seguretat que estan copats per les forces lleials al Govern del Front Popular.

La columna que actua sota el comandament del gloriós comandant Perea, amb el qual cooperen eficaçment els heroics comandants Serna i capità Castillo, ha obtingut recentment una gran victòria. Des de la posició anomenada El Nevero, s'hoctava, per les forces rebels, la columna lleial. D'aquesta posició s'atrevien a sortir els feixistes per a hostilitzar la columna Perea i entorpecer les comunicacions d'aquesta amb la resta de les forces lleials. Intentaven trossejar els dipòsits i proveïment d'aquesta columna.

Nevero estava ocupat per sis companyies de feixistes tradicionals actives al comandament del capità faccios Navarro. Aquestes forces formaven part de la columna que comandava el coronel traïdor García Escamez. Les forces de xoc d'aquesta columna estaven integrades per requetés els quals portaven boina vermella i boria groga. L'heroic comandant Perea ordena que fos atacada immediatament aquesta posició. Als rebels se'ls ataca de front mentre que part de les forces els atacaven per la dreta i altres nuclis lleials

simulaven un atac per altres llocs. L'operació durà dues hores i mitja i acabà amb un èxit sorollos per a les nostres tropes que assoliren netejar per complet i feixistes la posició des d'on atacaven.

La resistència dels traidors cada vegada minvava mes fins que davant l'empenta de les nostres forces es feren escapolir. Les nostres tropes protegides per carros blindats entraren a Nevero, i feren a l'enemic moltes baixes. Als feixistes se'ls feren gran nombre de presoners als quals els fou ocupat important documentació. En la seva fugida les forces reaccionaries abandonaren una caserna, important quantitat de queviures i municions, dues ametralladores i tres fusells ametralladores. La majoria de les baixes produïdes a l'enemic foren per ferides a la guerra. A Nevero es col·loca una gran bandera tricolor i gran nombre de roges i roges negres.

L'avioneta també feu acte de presència a les primeres hores del matí i llança algunes bombes que no eren d'avio, per la qual cosa no arribaren a esclatar. Aquest detall indica que els feixistes estan mancats en absolut de municions perquè les escassíssimes bales de canó que llancen vénen sense espoleta, les quals són absolutament ineficaces.

En aquesta part del front, les nostres posicions avançades han estat fortificades notablement i d'elles han estat recollits molts morts fets a l'enemic durant l'última batalla que ha implicat un considerable avanç de les forces del Govern del Front Popular.

A primeres hores de la tarda hem coincidit a la Caserna General del comandant Perea amb el diputat socialista Largo Caballero el qual continua portant a cap la seva visita diària a tots els punts del front. L'ex-ministre del Treball conversà amb el cap de la columna i després durant una estona amb els guardies civils i milicians que l'acclamaren entusiàsticament.

La columna del coronel Asensio no ha efectuat avui cap operació i s'ha limitat a permaner a l'espectativa. Els feixistes tampoc no han fet acte de presència. Al front de Guadarrama gairebé no hi ha hagut novetats.

Els feixistes d'aquesta part del front han baixat avui des del camp enemic en gran quantitat. Ho fan empujats per la gana i donant mostres de gran desesperació. Segons han dit alguns d'aquests presoners preferien lluitar-se que morir víctimes de la gana. Informen que al camp faccios no hi ha sinó que miraria perquè no poden rebre queviures de cap mena. Els pocs aliments que disposen se'ls reparteixen e's caps, i requèntiem això prou freds baralles per la possessió d'aquests queviures. Els rebels que feren acte de presència al front del Guadarrama no feren amb algunes armes i els foren ocupades quatre ametralladores gran nombre de fusells. Informen que la desbandada al camp enemic és cada dia major ja que la gent prefereix morir-se pels camps que omandre sota la violència cada dia més brutal dels caps feixistes.

Osca caurà més aviat del que la gent suposa

Ha estat ocupada l'estació d'Almudévar i tallades les comunicacions entre Saragossa i Osca

(Del nostre enviat especial, JOSEF AYAMMI I SERRA)

Angüés, 18. (A les 530 tardes). — Des d'ahir que ens trobem al front d'Angüés. Per ací hi ha tranquil·litat absoluta, almenys aparent, ja que es suposa que sota aquesta tranquil·litat s'amaguen preparatius per a algun dia d'aquesta setmana. No insistim a dir que la caiguda d'Osca és imminent perquè volem explicar detalladament la seva ocupació quan això arribi. No hi ha dubte que serà molt aviat. Més del que la gent suposa.

Aquest matí, el capità Medrano, acompanyat del capità Iglesias i d'altres oficials, han recorregut diverses posicions del front i han visitat les fortificacions. El capità Medrano també ha conferenciat amb el «Negus», el qual «oman-

da una partida de més de cent homes que van sempre a les avançades. Aquestes columnes porten a terme actuacions d'importància.

Ultimament han estat detinguts un canonge i un frare que havien fugit de les posicions de l'enemic. Aquests eclesiàstics estan detinguts, en espera que algun Comitè els interrogui. Sembla que es dediquen a l'espionatge. Als altres fronts hi ha normalitat. Podem dir només que un grup de milicians, a les ordres del «Negus», han ocupat l'estació d'Almudévar, situada als afores de la població, i han tallat les comunicacions per carretera entre Osca i Saragossa. També han detingut uns camions ocupats per feixistes. Hi anaven un tinent coronel i un comandant, els quals han resultat morts, igualment que altres facciosos.

Consolidació de les posicions al sector de Be chite

Alcanyic, 18. (A la una de la matí). — Crònica dels nostres correspondents Ossó i S. Maset a la columna de les comarques saragossines del front de guerra aragones.

El dia d'avui ha estat dedicat a consolidar les posicions ocupades aquests dies darrers al front de Be chite, tot esperant l'empenta final que atirà aquells reduïts darrers dels feixistes.

Per fugitius del front enemic se sap que els feixistes han estat durament castigats i que han tingut moltes desenes de morts, mentre les nostres baixes, en canvi, són reduïdíssimes.

Tant la moral dels milicians com dels soldats és immillorable. Es de remarcar que molts d'ells s'han ofert heroicament per a determinats serveis.

Avui ha arribat a Alcanyic, junt amb un tren sanitari, el doctor Francesc de P. Folc, director del laboratori municipal de Tarragona. L'Ajuntament d'aquesta ciutat ha ofert aquest servei al conseller de Sanitat de la Generalitat de Catalunya.

La missió d'aquest tren sanitari és establir la vigilància sanitària de les aigües d'abastament del front, i al mateix temps, depurar-les i vetllar que una vegada esterilitzades s'evitin als combatents malalties endogestives.

A més del laboratori, acompanya aquesta missió sanitària tancs d'aigua que han estat oferits per les Obres d. Port de Tarragona.

Avui també ha arribat a Alcanyic procedent de Tarragona una brigada de mecànics comandats per l'industrial senyor Panades, els quals s'han posposat d'ir dels garages més importants d'aquest poble per tal de muntar un servei eficient de reparació de cotxes i camions, tenen necessitat d'aquests dies al front.

La impressió sobre les activitats del front és netament optimista i gràcies a l'acció persistent que s'ha emprès es confia que immediatament quedaran assolits els objectius que té encomanats el nostre front de combat.

Es creu que la guàrdia civil d'Osca no s'ha sublevat, i s'ha comprovat que es moris com a guàrdies, eren feixistes distressats

(Crònica del nostre corresponent al front de guerra aragones, J. AYAMMI-SERRA).

Barbare, 18. (A la 130 de la matí). — Durant tot el dia d'ahir recorreguerem el front de guerra, igual que el dia anterior. I mateix, seguirem els capítols Medrano i Iglesias que recorregueren el front nord-est sobre Osca. Anàrem per la línia d'Angüés, Agües i Chinar sobre el front d'Estrechoquinto i Montearagón. En aturar-nos a Agües —on, per cert, hi ha l'aigua més fresca que hem tastat—, canviarem impressions amb els guàrdies civils aliats destacats. Aquests guàrdies civils insistien en la seguretat que molta part de la guàrdia civil d'aquesta que hi ha a Osca no s'han sublevat. Segurament —afegiren— molts companys nostres, el republicanisme dels quals hem de posar de manifest, estan a les casernes i són privats de sortir.

Avui aquesta suposició —ens l'au dit— el fet que en un dels darrers combats, van caure molts d'aquests guàrdies civils del front, facciosos i en apropiar-nos als cadàvers per si els coneixíem, poguérem constatar per documents trobats a les robes, que els vestits no pertanyien als morts. Això vol dir que s'utilitzen els uniformes de la guàrdia civil per a vestir-se els feixistes, tal com feien els requetés amb els vestits dels soldats. Això de distressar-se de guàrdia civil és veu que és una tática dels facciosos, premeditada des de molt abans del complet car serà a la memòria de tots el descobriment, fa un quant temps, de vestits de la guàrdia civil destinats als elements que ara han organitzat el moviment.

Seguirem el nostre camí i a Chinar trobarem el cap de la columna de milicians que domina aquella població del front de Montearagón, anomenat «Negus». És un home prim, relativament jove, molt maigre en la lluita, car ha passat diversos anys al terç estranger. Aquest militat està prestant i importants serveis a la causa amb les seves avançades, especialment de nit. Amb poc temps ha aconseguit recuperar a la muntanya, del poder de l'enemic, més de 8.000 bens que els feixistes intentaven d'anar-se emportant cap a Osca i Saragossa.

Després de dinar a Angüés, marxarem cap a Sarinyena i Tardienta. Allí, amb calma, hem pogut contemplar els efectes de la lluita de diumenge i dilluns darrers.

L'artilleria enemiga va bombardejar despiadadament, sense tenir cap consideració a la població civil, a la qual calia respectar i deixar al marge de la lluita. Per si això no fos prou, dispararen contra les cases particulars, així com, insistentment, diverses vegades, contra els hospitals de sang i contra la fàbrica de farina del Carme, propietat de Marian Gavín. En aquesta fàbrica s'hi trobaven fortificats un gran nombre de guàrdies d'assalt que des d'allí metallaven als rebels afavorint l'avang de les columnes de milicians del P.O.U.M. i la que porta el nom de «Francès Ascensio»

UN INTERESSANT ARTICLE DE PRIETO

Cal organitzar la reraguarda i en aquesta organització la dona és un dels elements més essencials

Madrid, 17. — Indalecio Prieto titula avui el seu article d'informacions així:

«La guerra en la reraguarda». Diu: «En la guerra no hi ha tot el heroisme, ho hauria, si acaso, en tiempos del Cid. Ara la guerra és principalment producció, per lo qual resulta tan interessant, com el valor en la vanguardia, la organització en la reraguarda. He vist desfilar per el Paseo del Prado, en correcta formació marcando muy marcialmente el paso, un batallón de milicianos, y a diario la prensa gráfica nos solaza con desfiles de muchachas equipadas militarmente, que actúan con gran bravura. No desconozco el estímulo guerrero que significa ver como la mujer participa en los riesgos y peligros de la campaña. Todo eso es muy simpático y muy atractivo, pero a mi juicio, poco práctico. Sobradamente, como sobran, hombres para combatir, la mujer es muchísimo más útil en labores de reraguarda, que provista de fusil, en las líneas avanzadas. No descubro con ello nada nuevo, pero lo proclamo, porque pasado el ímpetu inicial del entusiasmo, me parece llegado el instante de iniciar a la reraguarda una organización seria y eficaz. Existe la necesidad de ropa blanca y prendas interiores que pronto se dejarán sentir en el frente».

Acaba dient: «Ahi tiene la mujer republicana y socialista vastísimo campo de acción. Ahí y en la guarda de los niños que quedan desvalidos y en la producción de munición. Todos o casi todos los servicios deben correr a su cargo. A mi me agrada mucho esas fotos que el republicanismo gráfico nos trae del frente con una cantidad de muchachas a las que da una gracia especial la gorra de cuartel y el mono que sirve a nuestras tropas populares de uniforme veraniego, con todo el atuendo miliciano, pero me agrada mucho más las fotos que espero ver pronto, en las que aparezcan esas mismas muchachas afanosas en fábricas y talleres, para surtir de cuanto necesitan a los hombres que luchan en el frente».

Una columna facciosa que es dirigia cap al Nord, a Extremadura, ha estat derrotada rotundament

L'ACTUACIO DE L'AVIACIO LLEIAL FOU BRILLANTISSIMA

Madrid, 18. — Es coneixen alguns detalls de la lluita a Extremadura. Des de fa dies es tenia coneixement de l'avang d'una forta columna facciosa que es dirigia cap al Nord, per Extremadura. Hi figuraven forces del Terç i Regulars.

L'aviació, en els matins d'ahir i avui, ha actuat eficaçment causant gran nombre de baixes en aquestes forces rebels. Dos grans avions de bombardeig carregats amb cent bombes cada un, sortiren en vol d'extremadura i sorprenghen la columna amb més de tres-cents vehicles que havia sortit ja de Mérida, segons sembla al comandament de Yagüe.

Immediatament s'inicià l'actuació dels avions lleials. Aquests, dos aparells, procedents de barajas efectuant arrissades evolucions, anaren bombardejant tots els objectius. Els camions saltaren fets estelles entre densos núvols de pols; els ocupants corrien la mateixa sort.

El pànic que es produí en els sediciosos fou indescriptible. L'operació bé pot qualificar-se de definitiva per la importància numèrica i

l'armament del qual disposaven els rebels; i com que fins aquell moment havien avançat gairebé sense trobar resistència, la seva moral combativa semblava extraordinària; però tot quedà desfet en unes hores.

Quan aquests dos aparells havien acabat de descarregar les bombes sobre els objectius n'apareguen uns altres amb carregament major i es repetí l'atac sense descans, implacablement, destruint completament l'enemic que fugia esporadit, abandonant no tot per a poder salvar-se.

Els dos primers aparells tornaren a carregar i sortiren novament. Aquesta operació es repetí cinc vegades fins que l'enemic, després de diverses hores de bombardeig, quedà completament anihilat, i en no quedar nucls per a justificar la perlloració de la batuda aèria, els aviadors republicans tornaren a la seva base.

A aquesta acció cooperaren eficaçment les forces lleials de Don Benito, que es llançaren sobre l'enemic en desbandada, i contribuïren al fet que la victòria fos més rotunda.

L'ACTIVITAT DE LA NOSTRA AVIACIO A EXTREMADURA A ESTAT D'UNA GRAN EFICACIA

Madrid. — «Heraldo de Madrid» diu:

«Por noticias que nos merecen alto crédito, por el censo informativo en que han sido recogidos sabemos que esta tarde nuestra gloriosa aviación ha desempeñado un papel importantísimo en la zona de Extremadura, destruyendo una columna de los rebeldes en los alrededores de Medellín».

Esta batalla eficaçísima de los aviones leales a la República es muy decisiva para las operaciones que el alto mando está realizando en aquella región.

Esta derrota ha desmoralizado a los facciosos. Se cogió al enemigo muchos prisioneros y abundante material de guerra».

Francisco ho veu negre

A TETUAN HI HA MIL NOUS GENTS CIVILS PRESOS

Madrid, 8. — Un despatx de Casablanca, que publica la premsa estrangera, diu que l'ex-general Franco té el projecte d'establir a Tetuan un Govern independent per a quan la derrota que se li apropa sigui ja imminent. Aquest despatx afegeix que Franco està ben custodiat davant la temença que l'assassin, ja que el nou per cent de la població del Marroc està al costat del Govern legítim d'Espanya.

Les autoritats faccioses, per tal de tractar de contenir aquest estat d'opinió, apellen a procediments bàrbars i fan afusellar als soldats pausats que són sospitosos de no estar amb els rebels. A Tetuan hi ha mil nou-cents civils empresonats.

SETZE MILIONS AL PALAU DEL BISBE DE MADRID

Madrid, 18. — Noves investigacions i escorcolls practicats per les milícies del Cercle Socialista, de Letina-Inclusa, dirigides pel camarada Filisera Cruz, després d'haver trobat setze milions de pessetes en valors i paper de l'Estat, s'han prosseguit els escorcolls al Palau del Bisbe de Madrid, els quals han donat com a resultat, després d'un escrupolós recompte amb la intervenció oficial, la quantitat de setze milions vuit-centes onze mil pessetes en títols del Deputat i valors de l'Estat, independentment d'un milió de pessetes en què es calcula el valor de les joies i metalls trobats.

L'activitat portada a cap per aquestes milícies i els seus èxits són objecte de múltiples felicitacions.

Gasolina per a les forces lleials

València. — Procedent d'Amèrica ha fondata a aquest port el «Campanazo», que porta deu milions de litres de gasolina per a les forces lleials.

González Peña ha aconseguit formar un formidable exèrcit

Madrid, 18. — Un periodista que ha estat en viatge d'informació a Sama de Langreo ha pogut precisar el formidable exèrcit que ha aconseguit formar González Peña per a l'assalt d'Oviedo.

El major contingut d'aquest exèrcit del poble està integrat per minaires, canyeros i obrers de totes les tendències sindicals. Equen en el camp que no militaven en la disciplina de cap partit, cap organització proletària i tots s'han aprestat a anar sota la bandera republicana.

Xavier Bueno dirigeix un dels comitès.

Es pot dir que Oviedo està voltat per tot arreu per nòrdies columnes dotades perfectament d'armament i artilleria, i disposades per el bombardeig.

Es aprecia general que bastaria un atac perquè la ciutat hagi de rendir-se; però això costaria moltes vides de ciutadans oafics als quals el cap rebel no deixa sortir de la ciutat.

Més detalls sobre els fets de Peñarroya

Els feixistes sotmeteren els presoners a tota mena de tortures i penalitats

Volien afusellar tots els presoners

Peñarroya (Pueblo Nuevo), 18. — Es coneixen nous detalls dels successos desenrotllats en aquesta població amb anterioritat a moment en què fou ocupada per les forces lleials.

El sanitari de la Creu Roja, Mateu Morales Caballero, que caigué a poder dels rebels quan fou assaltada Hinojosa del Duque per la columna lleial que sortí de Peñarroya, ha relatat escenes doloroses.

Ha dit que a uns deu germans anomenats Sereno, d'aquesta localitat, que sofria condemna al Penal de Chinchilla pels successos d'octubre, fou obligat pels rebels a tenejar el cadàver d'un altre germà caigut heroicament en la lluita. I no satisfets amb això, eren que es menges un tros de la seva carnua vermella. Però aquest bon militat suportà amb valentia els horribles turments als quals fou sotmès i avui està empujant ja el fusell per anar on sigui necessari en defensa del règim.

Mateu Morales, que recorda i en el seu rostre es reflecteixen els senyals i tortures de les hores de captivitat, parla també de les moltes tortures que sofriren els lleials caiguts a poder dels rebels.

A Pozoblanco els feixistes demanaven amb grans crits que fossin

afusellats tots els presoners; i estaven ja a punt de consumir l'afusellament quan l'oportuna arribada del capità de la guàrdia civil, sens dubte en un moment de lucidesa, impedi que el fet es consumés.

Durant els dinou dies de captivitat es féu patir horribles penalitats als presoners. Se'ls ajuntava i se'ls col·locava en files sota l'amenaça d'ésser afusellats. I si bé aleshores quedaven amb vida, finalment disset presoners de Pozoblanco caigueren víctimes de les bales feixistes.

Quan els rebels de Pozoblanco, admirablement acondicionats donaven per segura la victòria, els desmoralitzats, traient-los del seu error, el bombardeig de l'aviació republicana, i més tard, el setge a la població pels lleials.

TRES MILIONS DE PESSETES EN ACCIONS, TROBATS A VALÈNCIA

València, 18. — En un registre efectuat al carrer de Colom, número 32, domicili de Vicenç Pujol, foren trobats tres milions de pessetes en accions de la Transmediterrània.

Informació de l'Estranger

Les operacions militars al front de Guipúscoa

Hendaia, 18. — Durant tota aquesta tarda, a l'altre costat de la frontera, ha continuat el tiroteig. El foc principal s'ha registrat al front d'Irun.

Des de la carretera de Biarri a Behobia, al llarg del Bidassoa, es distingeixen clarament les posicions avançades d'ambdós bàndols. Els diversos fronts són a uns 200 metres. El nucli rebel principal és integrat per uns 600 carlistes. A les rengleres rebels es nota poca animació i els disparis no són molt repetits. Un reflector damunt la carretera i les muntanyes veïnes.

Als cims propers, els governamentals construeixen aquelles fortificacions des d'on es fa granatjar contra els reduïts rebels.

Cap a les sis de la tarda, el tren blindat governamental ha fet una expedició de reconeixement i ha avançat lentament per por de trobar la via tallada.

Els rebels han desfermat una furiosa envestida contra l'esmentat combol, però ha estat enebadada.

puix que les bales eren rebutjades pel blindatge i fins algunes han caigut en territori francès.

El tren ha arribat a uns centenars de metres de les posicions rebels, i després ha retornat cap a Irun. Signora si aquesta acció ha produït victimes.

El creuer «España» ha continuat aquesta tarda el seu bombardeig contra el fort de Guadalupe, situat als voltants de San Sebastián. Segons informacions seguríssimes, el fort resta intacte.

A les cinc d'aquesta tarda l'artilleria governamental ha començat a disparar contra l'«España», ja que el vaixell s'havia posat a tref.

El creuer «Almirante Cervera» ha romàs, avui, inactiu.

Algunes informacions deixen entendre que l'esmentada embarcació feu abastada ahir pels disparis que se li feren des del fort de Guadalupe.

Notícies radiades per les estacions rebels creuen que l'Almirante Cervera es dirigeix al Ferrol per tal de sortir les reparacions pertinents.

A les set, l'«España» s'ha retirat i s'ha restablert la calma.

SEMBA QUE EL GOVERN FRANCES HA TRAMES A L'ALEMANY UN CONVENI FRANCO-BRITANIC DE NO INTERVENCIO

Es diu que Alemanya donarà la seva conformitat al conveni

Berlin, 18. — L'Agència D. N. B. diu que sap de font autoritzada que el Govern francès envia ahir al Govern alemany un conveni franco-britànic relatiu a la seva activitat en el referent als esdeveniments d'Espanya.

En virtut d'aquest conveni ambdós Governos prohibiran l'exportació d'armes, municions i material de guerra, igual com d'aparells aeris i valvells de guerra amb destinació a Espanya, posicions espanyoles i zona espanyola del Marroc.

Immediatament després que els Governos britànic i portuguès hagin donat la seva adhesió a aquest conveni, el Govern alemany ha contestat al francès que està disposat per la seva banda a adoptar la mateixa prohibició, amb la condició que l'avio de transport alemany, retingut encara a

Madrid pel Govern espanyol, sigui alliberat.

A més el Govern alemany ha declarat que creu d'importància que els governs participants assegurin les seves mesures prohibint la marxa de combatents voluntaris que vulguin participar en la lluita als territoris en qüestió.

ALEMANYA HA LLIBRAT LA SEVA RESPOSTA AL GOVERN FRANCES

Roma, 18. — Demà tindrà lloc una nova conversa entre el senyor Ciano i l'ambaixador de França sobre la proposició francesa de no ingerència en els afers d'Espanya.

Avui ha estat coneguda la resposta satisfactoriària de França per Alemanya al Govern francès. La premsa comenta dita contestació en tons d'elogi, i estima que concorda en diferents punts amb les reserves fetes per Itàlia, principalment en la qüestió de l'extensió del principi de no intervenció per part de les indústries privades ni per part de particulars.

RESPECTE A LA VENDA D'ARMES I MATERIAL DE GUERRA

Bèlgica s'inspirarà en les consignes donades per Anglaterra i França

Brusselles, 18. — Els ministres s'han reunit avui en Consell. Després d'un detingut examen de la situació internacional, han decidit revisar i completar la disposició real relativa a l'exportació d'armes i material de guerra.

Inspirant-se en l'actitud de França i Anglaterra s'ha sotmes també a pròpia llicència l'exportació d'avions i trànsit de material de guerra.

DENCAS ANA A GENOVA A BORD D'UN VAIXELL ITALIA

Diu que fugí de Barcelona per temor a represàlies

Genova, 17. — S'ha pogut saber que l'ex-conseller de la Generalitat de Catalunya, Josep Dencas, es presentà a aquest port, procedent del de Barcelona, a bord d'un vaixell italià. Dencas embarcà a Barcelona, el dia següent de la mort d'un destacat militant socialista, manifestant que havia fugit de Catalunya per temença a alguna represàlia per antics fets, quan exercí el càrrec de conseller de la Generalitat.

EL PRIMER QUE FA EDEN ES INSISTIR PERQUE ITALIA NO INTERVINGUI

Londres, 18. — El senyor Eden, que s'ha reintegrat avui a la direcció del Foreign Office, després d'haver passat les seves vacances a Midland, sembla que ha examinat entre altres coses l'història sobre les converses de l'encauçar d'Afers Estrangers britànics a Roma amb el comte Ciano, en el transcurs de les quals sol·licità concretement i insistentment que Itàlia s'associés a les proposicions franceses de no intervenció a Espanya.

Trenta mil pessetes recollides per a la Creu Roja espanyola

Buenos Aires, 18. — L'«Amalcan» da d'Espanya ha rebut la quantitat de 30.000 pessetes, import de la subscricció oberta a aquesta capital a favor de la Creu Roja Espanyola.

MERCAT DE LLOTJA

APARELLS
FOTOGRAFICS

PRISMATICS · BINOCLES · CINEMES
PEL·LICULES · PATHE BABY · MAQUINES
FONOGRAFS DE TOTES MENES · DISCOS, etc.
RELOTGES · OBJECTES DE PLATA

JOTES - BRILLANTS

TOT DE VERITABLE OCASIO
COMPRA, VENDA I CANVI

CASA BAGUES

Carrer de Sant Pau, 6
(prop Rambles) Telefon 14237
BARCELONA

MERCAT D'OCCASIONS

COMPRA - VENDA - CANVI

DE MOBLES PIANOS, RAPIOS, CAIXES DE
CAVALS, MAQUINES D'ESCRITURE I DE CO-
SIR, MALETES DISCOS etc

TOT D'OCCASIO

CORIS CATALANES, 414

Teléfono, 30.422

BARCELONA

ANUNCIS PER PARAULES

Obro

PINTES. V. ambulants
Carretes. 26, fàbrica.

RADIO

Reparació aparells Va-
lència, 353 Tel 83314

Comproveu l'altre
tiratge de
LA HUMANITÀ

—Sembla bé l'heroic aviador Cabré, en tornar violentament contra el seu oncle, però avió enemic, sofri greus ferides. Amb tot, tingué el valor i la fortesa de dirigir el seu avió cap al camp d'atterratge de les nostres forces per tal que l'aparell pogués ésser encara aprofitat. Aquesta intenció de l'aviador sembla ésser començada pel fet que mentre l'avió rebell va caure verticalment, el valet de la república, tot i estar ferit mortalment, no es va deixar d'aterrar a la nostra avançada.

A la nostra ciutat, la confirmació de la mort de l'alférez Cabré ha causat una gran impressió.

—Aquesta tarda ha estat detingut el seu domicili particular l'ex-alcalde de la ciutat, i la ciutat ha estat diputada al Parlament català. Don Riera i Roura. Ha ingressat a la nostra

—La subscripció pro famílies dels
caiguts en la lluita en defensa de la
República, puja actualment a pesse-
res 29.988'28.

—Aquest matí, a causa de l'abús
que fan de gasolina alguns milicians
sobre la qual cosa ja foren cridats
a l'ordre pel Comitè de Transport
s'ha incendiat un cotxe al servei de
les milícies. No ha ocorregut, sorto-
sament, cap desgràcia personal.

ció d'un Sindicat professional d'una classe, al qual poden afiliar-se tots els companys periodistes de les comarques lleidatanes. Un dels punts que es tractaren fou dissoldre l'Associació de la Premsa actualment existent, per a ingressar al Sindicat que se'n constituïrà. Es nomenà una comissió integrada per tres companys la qual està encarregada de redactar uns bases per a la constitució del Sindicat, les quals seran sotmeses a l'examen i aprovació d'una assemblea que tindrà lloc el proper dijous a la mateixa hora i lloc de la reunió d'ahir.

En virtut d'aquests nomenaments han cessat en els càrrecs de directora i secretària, respectivament, les senyores Montserrat Bertran i Lluïsa Alonso.

los quince días de darse una fricción diaria. Se aplica con la mano. No mancha la piel ni la ropa. Puede lavarse la cabeza y hacerse

BARCELONA

La manca de temps no ens permet de traduir les notes que no vinguin redactades en català. Per aquest motiu no podrem publicar cap nota que vingui en altre idioma que el català

ESTITS DE BANY, BAR-
USSOS, CAMISES PLATJA,
ENERES DE PUNT, CAMI-
SES A MIDA
tges "FERRO" de garantia
PREUS BARATISSIMS

Parlaren Lluís Coromines per la Joventut Comunista Ibèrica; Joan Quer i Julià i G. Gorkin pel P. O. J. M.

—Entre les coses de gran valor que s'han trobat a l'antiga Casa Carles de la nostra ciutat, figura una col·lecció de llibres a la qual ningú no li ha donat importància i nosaltres creiem que en té molta.

MATARO

Notes diverses

El passat diumenge, Andreu Nin donà una conferència al Clavé Pa-

— El jutiat de primera instància

— Els companys ferroviaris, que controlen els serveis de trens, no

— Els obrers empleats a la companyia de tramvies de Mataró (Argenta, S. A.), i autobusos, procediren el passat diumenge a la incautació de dit servei.

— Per les brigades municipals han començat els enderrocaments de dos convents que amenaçaven perill, a conseqüència d'haver estat cremats en els passats fets a la nostra ciutat.

El Sindicats Agrícoles del Litoral celebren una reunió plenària

En el que designi el Sindicat Agrícola de Pineda; Conseller Tercer: Jorenç Anglada i Maria, del Sindicat Agrícola de Mataró; Secretari: Tresorer, els que designi el Sindicat Agrícola de Vilassar de Mar.

El President electe donà una declaració extensament sobre aquest punt, s'acordà en principi formar creients global, tal com s'havia fet en altres anys i gestionar-ho en el seu diàleg prop dels organismes oficials.

Finalment es va votar una resolució per a ésser d'estada als horts.

ELS ENCARTATS EN LA SU- SERVEI D'INFORMACIO DE RA
LEVACIO DE GIRONA, SON 74 DIO ASSOCIACIO DE CATA

Servei oficial d'auxili de Ràdio

Ràdio Associació de Catalunya i avinent a les nombroses persones

«Juliot»

Aviat apareixerà el setmanari «Juliot», òrgan de la Joventut Socialista Unificada de Catalunya. Constarà de setze pàgines i tindrà informació directa de tots els fronts

A MAR I L'AIRE

VAIXELLS ENTRATS

De Gènova, amb lloc al portell

Alcanyís, Alacant, Badajoz, Calatceit, Calanda, Canfranc, Catalunya, Ciudad Real, Casp, Don Benito, Figueras, Astúries (per Oviedo, s), Galdajara, Jaca, Jaén, Madrid, Malaga, Bilbao, Mequinença, Moll

A LA RADA. — De la mar, amb la seva eul, el transport de guerra anglès «Cherryleaf».

AL DIC. — Puix ahir, al matí, al dia per a netejar fons i sofrir un reconeixement general el vaixell espanyol «Ramón Alonso R.»

VELA. — De València, amb càrrega general, el palibot «Adela Villanueva».

VAIXELLS SORTITS
El carboner «Valentín Ruiz Senen», en llast, cap a Gijón; els alemanys «Monte Sarmiento», amb pasatge, cap a Gènova, i el «Badena»,

VELLA. — El pal·lebot «Virgen del Carmen», amb el seu equip, cap a la mar.

Nous numéros de téléphone de

LA HUMANITAT

Redacció: 56940
Impremia: 37660

Obrer català conscient: el teu diari és LA HUMANITAT

